

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. spalio 25 d.*

„Viešoji tarnyba – EIVT – Darbo užmokestis – Delegacijoje Pekine dirbantys pareigūnai – Šeimos išmokos – 2015–2016 m. mokymosi išmoka – Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antras sakinyss – Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytos trečiosioms šalims taikomos ribos viršijimas – Išimtiniais atvejais priimamas sprendimas nustatyti kompensuojamų mokymo išlaidų ribą – BĮN“

Byloje T-729/16

PO, Europos Komisijos pareigūnas,

PP, Europos išorės veiksmų tarnybos pareigūnas,

PQ, Europos Komisijos pareigūnas,

PR, Europos Komisijos pareigūnė,

iš pradžių atstovaujami advokatų N. de Montigny ir J.-N. Louis, vėliau advokato N. de Montigny,

ieškovai,

prieš

Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), atstovaujamą S. Marquardt ir R. Spac, padedamų advokatų M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislair ir S. Moya Izquierdo,

atsakovę,

dėl SESV 270 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti EIVT sprendimus ieškovams nekompensuoti 2015–2016 mokslo metais patirtų mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą (šeši baziniai didžiausi dydžiai), padidintą 10 000 EUR (viso 27 788,40 EUR),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias, teisėjai I. Labucka ir A. Dittrich (pranešėjas),

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. gegužės 30 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės ir ginčijami sprendimai

- 1 Ieškovai PO, PP, PQ ir PR buvo paskirti į Europos Sąjungos delegaciją Kinijoje (Pekine) kaip Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) personalo nariai.

A. PO

- 2 2011 m. rugpjūčio 26 d. PO buvo paskirtas į Sąjungos delegaciją Pekine (Kinija) dėl tarnybos poreikių. Prieš atvykdamas į Kiniją jis įrašė savo vaikus į *British School of Beijing*.
- 3 Remdamasis Europos Sąjungos Pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) X priedo 15 straipsniu PO 2015 m. rugsėjo 9 d. pateikė prašymą kompensuoti 2015–2016 m. mokymo išlaidas (mokymosi išmoka B), kurios viršijo šioje nuostatoje nustatytą ribą, taikomą trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams, lygią šešis kartus padidintai mokymosi išmokos bazinei didžiausiai ribai (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba), kaip numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje. 2015–2016 m. mokymosi išmokos bazinė riba sudarė 260,95 EUR per mėnesį už kiekvieną vaiką, taigi Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba sudarė 1 565,70 EUR per mėnesį, t. y. 18 788,40 EUR per metus.
- 4 2015 m. gruodžio 17 d. PO gavo paskyrimų tarnybos elektroninį laišką, kuriame jam pranešta apie tai, kad kompensuojamas mokymo išlaidas kiekvienam vaikui sudaro Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba, padidinta 10 000 EUR (28 788,40 EUR per metus). PO gautų mokymosi išmokų ir 2015–2016 mokslo metais jo patirtų vaikų mokymo išlaidų skirtumas sudarė 17 330,11 EUR.
- 5 PO pateikęs prašymą, 2016 m. kovo 7 d. jam buvo pranešta, kad „2015 m. gruodžio 21 d. elektroninis laiškas“ yra paskyrimų tarnybos sprendimas, dėl kurio jis gali pateikti skundą.
- 6 Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi 2016 m. kovo 15 d. PO dėl 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninio laiško pateikė skundą.
- 7 2016 m. liepos 5 d. paskyrimų tarnyba priėmė sprendimą atmesti PO skundą.

B. PP

- 8 2015 m. rugpjūčio 1 d. PP buvo paskirtas į Sąjungos delegaciją Pekine (Kinija) dėl tarnybos poreikių. Prieš atvykdamas į Kiniją jis 2015 m. gegužės 19 d. įrašė savo vaikus į *Dulwich College Beijing*.
- 9 Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsniu PP 2015 m. rugpjūčio 25 d. pateikė prašymą kompensuoti 2015–2016 m. mokymo išlaidas (mokymosi išmoka B), kurios viršijo Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 10 2015 m. gruodžio 17 d. PP gavo paskyrimų tarnybos elektroninį laišką, kuriame jam buvo pranešta, kad kompensuojamas kiekvieno vaiko mokymo išlaidas sudaro Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba, padidinta 10 000 EUR. Šio elektroninio laiško pabaigoje buvo nurodyta, kad jis tik informacinis ir nėra jo nenaudai priimtas sprendimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį. PP gautų mokymosi išmokų ir 2015–2016 mokslo metais jo patirtų vaikų mokymo išlaidų skirtumas sudarė 23 791,93 EUR.

- 11 PP pateikus prašymą, 2015 m. gruodžio 21 d. paskyrimų tarnyba patvirtino, kad už kiekvieną vaiką jis gaus tik tokią sumą, kurią sudaro Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba, padidinta 10 000 EUR.
- 12 2016 m. sausio 13 d. PP paskyrimų tarnybai pranešė apie jam dėl to galinčias kilti finansines pasekmes ir paprašė pateikti galutinį sprendimą.
- 13 2016 m. sausio 14 d. PP buvo informuotas, kad galutinis sprendimas buvo 2015 m. gruodžio 21 d. elektroninis laiškas.
- 14 Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi 2016 m. kovo 16 d. PP pateikė skundą dėl 2015 m. gruodžio 21 d. elektroninio laiško ir, jeigu reikia, dėl 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninio laiško ir 2016 m. vasario mėn. darbo užmokesčio lapelio.
- 15 2016 m. liepos 5 d. EIVT priėmė sprendimą atmesti PP skundą.

C. PQ

- 16 2015 m. PQ pateikė paraišką eiti Sąjungos delegacijos Pekine (Kinija) pareigūno pareigas. 2015 m. spalio 19 d. jam buvo pasiūlyta eiti šias pareigas nuo 2016 m. sausio 1 d.
- 17 Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsniu 2015 m. lapkričio 19 d. PQ pateikė prašymą sumokėti mokymosi išmokos avansą ir kompensuoti 2015–2016 m. mokymo išlaidas (mokymosi išmoka B), viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 18 2015 m. gruodžio 17 d. PQ gavo paskyrimų tarnybos elektroninį laišką, kuriame jam pranešta, kad už kiekvieną vaiką kompensuojamas mokymo išlaidas sudaro Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba, padidinta 10 000 EUR. Šio elektroninio laiško pabaigoje buvo nurodyta, kad jis tik informacinis ir nėra jo nenaudai priimtas sprendimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį. Mokymo išlaidų suma buvo apskaičiuota proporcingai už aštuonis iš dvylikos mėnesių.
- 19 Prieš atvykdamas į Kiniją PQ nuo 2016 m. sausio 1 d. įrašė savo vaikus į *Western Academy of Beijing*. PQ gautų mokymosi išmokų ir 2015–2016 mokslo metais jo patirtų vaikų mokymo išlaidų skirtumas sudarė 10 011,94 EUR.
- 20 Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi 2016 m. kovo 14 d. PQ dėl 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninio laiško pateikė skundą.
- 21 2016 m. liepos 5 d. EIVT priėmė sprendimą atmesti PQ skundą.

D. PR

- 22 2013 m. rugpjūčio 14 d. PR pradėjo eiti pareigas Sąjungos delegacijoje Pekine (Kinija). Prieš atvykdamas į Kiniją ji įrašė du iš savo vaikų į *Western Academy of Beijing*.
- 23 Remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsniu PR 2015 m. rugsėjo 25 d. pateikė prašymą kompensuoti 2015–2016 metų mokymo išlaidas (mokymosi išmoka B), viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.

- 24 2015 m. gruodžio 17 d. PR gavo paskyrimų tarnybos elektroninį laišką, kuriame jai pranešta, kad už kiekvieną vaiką kompensuojamas mokymo išlaidas sudaro Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba, padidinta 10 000 EUR. Šio elektroninio laiško pabaigoje buvo nurodyta, kad jis tik informacinis ir nėra jos nenaudai priimtas sprendimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį. PR gautų mokymosi išmokų ir 2015–2016 mokslo metais jos patirtų vaikų mokymo išlaidų skirtumas sudarė 17 960,45 EUR.
- 25 Gavus prašymą, 2016 m. sausio 7 d. PR buvo pranešta, kad mokymosi išmoka, kurią ji gaus už kiekvieną vaiką, neviršys Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytos trečiosioms šalims taikomos ribos, padidintos 10 000 EUR.
- 26 2016 m. kovo 4 d. PR paprašė jai atsiųsti oficialų sprendimą.
- 27 2016 m. kovo 7 d. PR gavo paskyrimų tarnybos elektroninį laišką, kuriame jai pranešta, kad jos nenaudai priimtas aktas yra 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninis laiškas.
- 28 Remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi 2016 m. kovo 12 d. PR dėl 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninio laiško pateikė skundą.
- 29 2016 m. liepos 5 d. EIVT priėmė sprendimą atmesti PR skundą.

II. Procesas ir šalių reikalavimai

- 30 2016 m. spalio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovų ieškinį.
- 31 2017 m. sausio 6 d. EIVT pateikė atsiliepimą i ieškinį.
- 32 2017 m. kovo 9 d. ieškovai pateikė dubliką.
- 33 2017 m. gegužės 3 d. EIVT pateikė tripliką.
- 34 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, EIVT paprašė pateikti tam tikrus dokumentus. EIVT įvykdė šį prašymą.
- 35 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2018 m. gegužės 30 d. teismo posėdį.
- 36 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. sprendimus „kompensuoti tik 10 000 EUR jų patirtų mokymo išlaidų“,
 - jeigu reikia, panaikinti:
 - 2015 m. gruodžio 21 d. elektroninį laišką,
 - bet kurį kitą elektroninį laišką, kuriuo patvirtinamas 2015 m. gruodžio 17 d. sprendimas,
 - mokymosi išmokos vertinimo lapelius,
 - darbo užmokesčio lapelius, kuriuose nurodytas gautos mokymosi išmokos dydis,

- jeigu reikia, panaikinti 2016 m. liepos 5 d. sprendimus atmesti jų skundus,
- priteisti iš EIVT bylinėjimosi išlaidas.

37 EIVT Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtinu, bet nepagrįstu,
- priteisti iš ieškovų šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

- 38 Pirmiausia primintina, kad, remiantis 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010, p. 30), 1 straipsnio 2 dalimi, EIVT yra funkcinio požiūriu savarankiška Sąjungos įstaiga, atskira nuo Europos Sąjungos Tarybos Generalinio sekretoriato ir Europos Komisijos, turinti savo užduotims atlikti ir savo tikslams pasiekti reikiamą teisinį subjektiškumą.
- 39 Remiantis Sprendimo 2010/427 6 straipsniu, EIVT personalui taikomi Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos. Pareigūnų tarnybos nuostatų 1b straipsnio a punkte nustatyta, kad, jei Pareigūnų tarnybos nuostatuose nenumatyta kitaip, EIVT šiuose Pareigūnų tarnybos nuostatuose laikoma Sąjungos institucija.
- 40 Dėl ieškovų prašymų panaikinti dalyko pažymėtina, kad iš esmės jie susiję su 2015 m. gruodžio 17 d. elektroniniais laiškais ir sprendimais atmesti skundus ir kad ieškovai prašo tik „jeigu reikia“ panaikinti vėlesnius nei 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninius laiškus, mokymosi išmokos vertinimo lapelius ir darbo užmokesčio lapelius, kuriuose nurodytas gautos mokymosi išmokos dydis. Atsižvelgiant į prašymų panaikinti dalyką, pirmiausia bus nagrinėjami prašymai panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninius laiškus ir sprendimai atmesti skundus, paskui – kiti prašymai panaikinti.

A. Dėl prašymų panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninius laiškus ir sprendimus atmesti skundus

- 41 Grįsdami prašymus panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninius laiškus ir sprendimus atmesti skundus ieškovai remiasi keturiais ieškinio pagrindais.
- 42 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovai tvirtino, jog, atsižvelgiant į jų išimtinę padėtį, jie turėjo teisę į visišką mokymo išlaidų kompensavimą pagal Tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnį. Ši teisė negalėjo būti ribojama remiantis su biudžetu susijusiais argumentais. Be to, pirmajame ieškinio pagrinde jie tvirtino, kad bet kuriuo atveju ginčijami sprendimai turėjo būti grindžiami bendrosiomis įgyvendinimo nuostatomis (toliau – BĮN), kurias EIVT turėjo priimti pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje nustatytą procedūrą.
- 43 Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su EIVT gairių dėl mokymosi išmokų (toliau – Gairės) pažeidimu.
- 44 Trečiajame ieškinio pagrinde ieškovai tvirtino, kad paskyrimų tarnyba pažeidė pirminės teisės principus, kaip antai vaiko teises, teisę į šeimos gyvenimą, teisę į mokslą, nediskriminavimo principą, teisinio saugumo principą, proporcingumo principą ir įgytų teisių ir teisėtų lūkesčių apsaugos principą.
- 45 Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis.

- 46 Visų pirma reikės išnagrinėti ketvirtajame ieškinio pagrinde PR pateiktą argumentą, kad, atsižvelgiant į jos nurodytus argumentus, 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninis laiškas ir sprendimas atmesti skundą nepakankamai motyvuoti.
- 47 Antra, bus nagrinėjami ketvirtajame ieškinio pagrinde ieškovų pateikti argumentai, kuriais siekiama įrodyti, kad paskyrimų tarnybos išvadoje, jog jų padėtis nebuvo išimtinė, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, padaryta akivaizdžių vertinimo klaidų.
- 48 Trečia, reikės nagrinėti pirmajame, antrajame, trečiajame ir ketvirtajame ieškinio pagrinduose ieškovų plėtojamus argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad atsižvelgiant į tai, jog jų padėtis buvo išimtinė, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, EIVT turėjo kompensuoti visas mokymo išlaidas, viršijusias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 49 Ketvirta, bus nagrinėjami antrajame, trečiajame ir ketvirtajame ieškinio pagrinduose ieškovų plėtojami argumentai, susiję su 2015 m. gruodžio 17 d. elektroniniuose laiškuose paskyrimų tarnybos taikytu Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymosi išlaidų kompensavimo apribojimu.
- 50 Penkta, reikės nagrinėti būtent pirmajame ieškinio pagrinde ieškovų pateiktus argumentus, susijusius su tuo, kad EIVT turėjo priimti BĮN.

1. Dėl argumento, susijusio su nepakankamu motyvavimu

- 51 Ketvirtajame ieškinio pagrinde PR tvirtino, kad, atsižvelgiant į jos nurodytus argumentus, 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninis laiškas ir sprendimas atmesti jos skundą nepakankamai motyvuoti. Paskyrimų tarnyba neatsižvelgė į išimties aplinkybes, kurias ji nurodė prašyme kompensuoti mokymosi išlaidas, pateisinančias visišką šių išlaidų kompensavimą. Jos nuomone, vaikų įrašymas į *Western Academy of Beijing* buvo pateisinamas būtinybe, kad vaikai išlaikytų ir pagerintų gimtosios olandų kalbos lygį, turint omenyje tai, kad jos vaikai iš pradžių mokėsi olandų kalba, ir labai tikėtina, kad šia kalba tęs mokslus, jeigu po kelerių metų reikės grįžti į būstinę.
- 52 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos motyvavimo pareigos, kuri tik pakartoja SESV 296 straipsnyje nustatytą bendrą pareigą, tikslas yra, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis įvertintų jo nenaudai priimto sprendimo pagrįstumą ir galimybę Sąjungos teisme pareikšti ieškinį, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 53 Šiomis aplinkybėmis primintina ir tai, kad sprendimo atmesti skundą motyvavimas turi sutapti su sprendimo, dėl kurio buvo pateiktas skundas, motyvavimu ir gali šį motyvavimą papildyti (šiuo klausimu žr. 2015 m. sausio 16 d. Sprendimo *Trentea / FRA*, T-107/13 P, EU:T:2015:20, 77 punktą).
- 54 Dėl sprendimo atmesti PR skundą motyvavimo pažymėtina, kad būtent to sprendimo 21 ir 22 puslapiuose paskyrimų tarnyba iš esmės nurodė, kad netgi išimtiniais atvejais, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, savaime nenustatyta EIVT pareiga kompensuoti visas patirtas mokymosi išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Be to, ji pažymėjo, kad turėjo teisę atsižvelgti į biudžeto suvaržymus. Beje, to sprendimo 20 ir 21 puslapiuose paskyrimų tarnyba patikslino, kad teisė į mokslą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnio 2 dalį neapima mokymosi privačioje mokykloje.

- 55 Reikia konstatuoti, kad šie motyvai PR leido suprasti priežastis, dėl kurių, nepaisant išimtinių aplinkybių, nurodytų jos prašyme grąžinti mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, paskyrimų tarnyba nusprendė kompensuoti ne visas šias išlaidas. Taip pat šie motyvai Bendrajam Teismui leidžia vykdyti šio sprendimo teisėtumo kontrolę.
- 56 Taigi reikia atmesti PR argumentą dėl pareigos motyvuoti neįvykdymo.

2. Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad paskyrimų tarnybos išvadoje, pagal kurią ieškovų padėtis nebuvo išimtinė, padaryta akivaizdžių vertinimo klaidų

- 57 Tam tikri ketvirtajame ieškinio pagrinde ieškovų pateikti argumentai leidžia suprasti, jog paskyrimų tarnyba klaidingai nusprendė, kad ieškovų padėtis nebuvo išimtinė, ir jog tokia išvada padaryta dėl akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 58 Šiuo klausimu pažymėtina, jog šie ieškovių argumentai grindžiami prielaida, kad ginčijamuose sprendimuose paskyrimų tarnyba nenusprendė, kad jų padėtis buvo išimtinė.
- 59 Šiame kontekste reikia priminti, jog Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio 1 sakinyje nurodyta, kad paskyrimų tarnybos nustatytomis sąlygomis pareigūnas turi teisę į išmoką faktiškai patirtoms mokymo išlaidoms padengti, kuri išmokama pateikus įrodomuosius dokumentus. Antrajame šios nuostatos sakinyje nurodyta, kad, išskyrus, paskyrimų tarnybos nuomone, išimtiniais atvejais, ši išmoka neturi viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyto trečiosioms šalims taikomo didžiausio dydžio. Taigi, kaip matyti iš šio sakinio, paskyrimų tarnyba turi teisę nuspręsti kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančią sumą tik išimtiniais atvejais, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 60 Iš 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninių laiškų matyti, kad EIVT kompensuota jų vaikų mokymo išlaidų suma viršijo Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą ribą. Vadinas, paskyrimų tarnyba nusprendė, kad ieškovų padėtis buvo išimtinė, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį.
- 61 Taigi ieškovų prielaida, pagal kurią paskyrimų tarnyba nenusprendė, kad jų padėtis buvo išimtinė, yra klaidinga. Todėl reikia atmesti jų argumentus.

3. Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad paskyrimų tarnyba turėjo kompensuoti visas ieškovų patirtas mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą

- 62 Ieškovai mano, jog, atsižvelgiant į tai, kad jų padėtis buvo išimtinė, paskyrimų tarnyba turėjo kompensuoti visas jų patirtas mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Grįsdami šią poziciją jie pirmiausia pateikia argumentus, susijusius su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio aiškinimu, paskui – argumentus, susijusius su Gairėmis.

a) Dėl argumentų, susijusių su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio aiškinimu

- 63 Ieškovai teigia, kad remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsniu paskyrimų tarnyba turėjo kompensuoti visas jų patirtas mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Jų padėtis buvo išimtinė, nes, anot jų, vienintelė Pekine prieinama jų vaikams tinkama mokymo forma lėmė mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Grįsdami šią poziciją ieškovai remiasi

argumentais, susijusiais su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio formuluote ir to priedo parengiamaisiais dokumentais, be to, argumentais, susijusiais su šios nuostatos aiškinimu atsižvelgiant į teisinio saugumo principą, įgytų teisių ir teisėtų lūkesčių apsaugos principą, nediskriminavimo principą, vaiko teises, teisę į šeimos gyvenimą, teisę į mokslą ir proporcingumo principą.

1) Dėl argumentų, susijusių su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio formuluote ir to priedo parengiamaisiais dokumentais

- 64 Sprendimuose atmesti skundus paskyrimų tarnyba iš esmės nurodė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje nenustatyta besąlyginė pareiga kompensuoti mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, ir, kai ši riba viršijama, ji turi teisę riboti mokymosi išmokas, atsižvelgdama į turimą biudžetą.
- 65 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovai tvirtino, kad šis Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio aiškinimas yra klaidingas. Pagal šį straipsnį neleidžiama riboti kompensuojamų mokymo išlaidų išimtiniais atvejais, t. y. kai dėl vienintelės nagrinėjamoje trečiojoje valstybėje prieinamos delegacijoje dirbančių pareigūnų vaikams tinkamos mokymo formos patiriamos išlaidos viršija Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Grįsdami tokį aiškinimą jie tvirtina, kad šio straipsnio antro sakinio formuluotėje nenumatytos mokymosi išmokų, kurios turi būti mokamos išimtiniais atvejais, dydžių ribos, ir remiasi to priedo parengiamaisiais dokumentais.
- 66 EIVT ginčija šiuos argumentus.
- 67 Šiuo klausimu primintina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio pirmame sakinyje numatyta, jog mokymosi išmokos skirtos faktiškai patirtoms mokymo išlaidoms padengti. Vis dėlto pažymėtina ir tai, kad, remiantis šio straipsnio antru sakiniu, iš esmės mokymosi išmokų dydis neturi viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytos trečiosioms šalims taikomos ribos. Žinoma, šiame sakinyje numatyta ir tai, kad išimtiniais atvejais ta riba gali būti viršyta. Vis dėlto iš šio sakinio formuluotės negalima nustatyti, kokią dalį mokymosi išlaidų, kurios būtinos tinkamai mokymo formai gauti, turi padengti mokymosi išmokos.
- 68 Dėl klausimo, kas yra išimtinis atvejis, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, pažymėtina, kad iš šio priedo parengiamųjų dokumentų matyti, jog tuo straipsniu siekiama, kad Sąjungos pareigūnų vaikai gautų nemokamą mokslą, ir išvengti to, kad pareigūno ne Sąjungoje einamos pareigos lemtų diskriminaciją šiuo klausimu. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina ir tai, kad tuose parengiamuosiuose dokumentuose remiamasi principu, pagal kurį nebūtinai visos nemokamo valstybinio mokymo formos, prieinamos darbo vietos šalyse, yra tinkamos Sąjungos pareigūnų vaikams. Be to, matyti, kad trečiojoje šalyje prieinamos mokymo formos, kurios yra tinkamos Sąjungos pareigūnų vaikams, gali būti ribojamos ir labai brangios, o Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje numatyta galimybė viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą buvo sukurta tam, kad būtų atsižvelgta į tokią situaciją. Atsižvelgiant į šiuos argumentus, darytina išvada, kad ieškovai yra tokioje padėtyje, kuriai taikoma Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje numatyta galimybė viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 69 Vis dėlto, priešingai, nei teigia ieškovai, iš Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo parengiamųjų dokumentų negalima daryti išvados, kad šio priedo 15 straipsnio antras sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad išimtiniais atvejais, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, egzistuoja neribota teisė į visišką mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimą.

- 70 Iš tikrųjų, kaip matyti iš tų parengiamųjų dokumentų, Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta trečiosioms šalims taikoma riba įvesta siekiant išvengti pernelyg didelių išlaidų, patiriamų dėl mokymo išlaidų kompensavimo. Taigi ieškovų siūlomą aiškinimą nepakankamai atsižvelgiama į šios ribos egzistavimą ir į Sąjungos teisės aktų leidėjo sprendimą, pagal kurį iš esmės mokymosi išmokos neturi viršyti šios ribos. Šiame kontekste primintina, kad mokymo išlaidas, reikalingas tinkamam mokymui trečiojoje šalyje gauti, gali lemti veiksniai, kurių EIVT negali kontroliuoti, pavyzdžiui, valiutos keitimo kursas ar tokių mokymo formų paklausa. Numatydamas Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad pernelyg didelės išlaidos, kurios gali būti patirtos dėl tokių veiksnių, nepakenktų EIVT biudžetui. Taigi tokiu Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antro sakinio aiškinimu, pagal kurį išimtiniais atvejais, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, egzistuoja neribota teisė į mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimą neatsižvelgiant į EIVT biudžetą, nebūtų atsižvelgiama į šį tikslą.
- 71 Be to, negalima nuspręsti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad nebūtų kompensuojama tik ta dalis mokymo išlaidų, t. y. viršijanti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kuri susidaro dėl to, kad, nors yra įstaigų, siūlančių tinkamą mokymą, dėl kurio patiriama mažesnių mokymo išlaidų, EIVT darbuotojai nusprendžia įrašyti savo vaikus į mokymo įstaigą, kurioje mokymo išlaidos didesnės. Iš tikrųjų, jeigu teisės aktų leidėjas būtų norėjęs neįtraukti tik šios mokymosi išlaidų dalies kompensavimo, jis būtų tai nurodęs.
- 72 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia nuspręsti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovai, nei dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio formuluotės, nei dėl šio priedo parengiamųjų dokumentų šio straipsnio antras sakinytis neturi būti aiškinamas taip, kad išimtiniais atvejais, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, egzistuoja teisė į visišką ir neribotą mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimą. Priešingai, šis sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad taikydama šią nuostatą paskyrimų tarnyba turi teisę atsižvelgti į biudžeto suvaržymus.
- 73 Taigi reikia atmesti argumentus, susijusius su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio formuluote ir šio priedo parengiamaisiais dokumentais.
- 2) Dėl argumentų, susijusių su teisinio saugumo principo, ieškovų įgytų teisių ir teisėtų lūkesčių paisymo principo ir gero administravimo principo pažeidimu*
- 74 Sprendimuose atmesti PO ir PP skundus paskyrimų tarnyba nurodė, kad ieškovų patirtų mokymo išlaidų kompensavimas grąžinant tik Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą atitinkančią sumą, padidintą 10 000 EUR, neprieštarauja ieškovų teisėtų lūkesčių apsaugos principui. Jiems įgalioti ir patikimi šaltiniai nesuteikė tikslų, besąlyginių ir neprieštaringų garantijų, kad bus kompensuotos visos mokymo išlaidos, patirtos per visą jų paskyrimo dirbti Kinijoje laikotarpį.
- 75 Ieškovai teigia, kad šie argumentai klaidingi. Remiantis teisinio saugumo principu, jų įgytų teisių ir teisėtų lūkesčių paisymo principu ir gero administravimo principu, draudžiama riboti jų patirtų mokymo išlaidų kompensavimą.
- 76 EIVT ginčija šiuos argumentus.
- 77 Visų pirma dėl argumento, kad, remiantis teisinio saugumo principu, draudžiama keisti taikytinas taisykles, iš anksto neaptarus ir neinformavus bei nesiėmus pereinamojo laikotarpio priemonių, pakanka pažymėti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis nebuvo iš dalies pakeistas. Šiomis aplinkybėmis taip pat pažymėtina, kad, remiantis per teismo posėdį EIVT pateiktais

duomenimis, kurių ieškovai neginčijo, jau anksčiau buvo kompensuojama tik 10 000 EUR Pareigūnų tarnybos nuostatose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų, t. y. tai jau buvo taikoma mokymo išlaidoms 2014–2015 m. Todėl reikia atmesti šį argumentą.

- 78 Antra, dėl ieškovų įgytų teisių pakanka pažymėti, jog jie nenurodė jokio argumento, įrodančio, kad buvo įgiję teisę į visišką mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimą 2015–2016 mokslo metais. Priešingai, kaip matyti iš sprendimuose atmesti PO ir PP skundus paskyrimų tarnybos konstatuotų aplinkybių, kurių ieškovai neginčijo, sprendimuose dėl prašymų kompensuoti ankstesnių mokslo metų mokymo išlaidas EIVT patikslino, kad tie sprendimai buvo susiję tik su nagrinėjamais mokslo metais ir kad jie nesuteikė teisių dėl paskesnių mokslo metų. Todėl reikia atmesti ir šį argumentą.
- 79 Trečia, dėl ieškovų teisėtų lūkesčių reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, teisė reikalauti teisėtų lūkesčių apsaugos atsiranda, kai tenkinamos trys sąlygos, t. y. pirma, suinteresuotasis asmuo iš Sąjungos valdžios institucijų patvirtintų ir patikimų šaltinių turi būti gavęs tikslias, besąlygines ir neprieštaringas garantijas, antra, šios garantijos turi būti tokios, kad asmeniui, kuriam jos skirtos, atsirastų teisėtų lūkesčių, trečia, šios garantijos turi atitikti galiojančias teisės normas (2005 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Righini / Komisija*, T-145/04, EU:T:2005:395, 130 punktas).
- 80 Taigi, atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio formuluotę ir į Gaires, kuriose numatyta, kad prašymai kompensuoti mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, nagrinėjami atsižvelgiant į turimą biudžetą, vien aplinkybė, kad anksčiau ieškovai gavo mokymosi išmokas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą ir padengiančias visas mokymo išlaidas, savaime negali būti laikoma tikslia, besąlygine ir neprieštaringa garantija, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 79 punkte nurodytą jurisprudenciją. Juo labiau tai pasakytina dėl to, kad sprendimuose dėl prašymų kompensuoti ankstesnių mokslo metų mokymo išlaidas EIVT patikslino, kad šie sprendimai susiję tik su nagrinėjamais mokslo metais ir kad jie nesuteikia teisių dėl paskesnių mokslo metų (žr. šio sprendimo 78 punktą).
- 81 Ketvirta, ieškovai tvirtina, kad pažeistas gero administravimo principas. Ginčijami sprendimai priimti mokslo metų viduryje, kai pareigūnai jau buvo padengę priėmimo į mokyklas išlaidas. Tuo metu jie jau negalėjo imtis veiksmų.
- 82 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš esmės šis ieškovų argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, kad prieš įrašydami savo vaikus į atitinkamas mokyklas jie turėjo teisę tikėtis, kad jiems bus kompensuotos visos mokymo išlaidos, įskaitant tas, kurios viršijo Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 77–80 punktuose, tokiems lūkesčiams nebuvo tinkamo pagrindo. Vadinasi, reikia atmesti ir šį argumentą.
- 83 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovai, nei teisinio saugumo principui, nei jų įgytų teisių ar teisėtų lūkesčių paisymo principui, nei gero administravimo principui neprieštaravo tai, kad paskyrimų tarnyba nusprendė kompensuoti tik dalį jų patirtų mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.

3) Dėl argumentų, susijusių su nediskriminavimo principo pažeidimu

- 84 Trečiojo ieškinio pagrindo antroje ir trečioje dalyse ieškovai nurodė argumentus, susijusius su nediskriminavimo principo pažeidimu.

- 85 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis nediskriminavimo principu, draudžiama skirtingai vertinti panašias situacijas arba vienodai vertinti skirtingas situacijas, nebent toks skirtingas vertinimas objektyviai pateisinamas (1990 m. birželio 28 d. Sprendimo *Hoche*, C-174/89, EU:C:1990:270, 25 punktas).
- 86 Skirtingas situacijas apibūdinančius elementus ir jų panašumą reikia apibrėžti ir įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos akto, kuriuo nagrinėjamas skirtumas nustatytas, paskirtį bei tikslą. Be to, šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į srities, kuriai nagrinėjamas aktas priklauso, principus ir tikslus (2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 26 punktas).
- 87 Skirtingas vertinimas yra pateisinamas, jeigu jis pagrįstas objektyviu ir protingu kriterijumi, t. y. jei susijęs su nagrinėjamu teisės aktu siekiamu teisėtu tikslu ir jei šis skirtumas yra proporcingas tokiu vertinimu siekiamam tikslui (2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 47 punktas).
- 88 Sprendimuose atmesti skundus paskyrimų tarnyba atmetė kaltinimą dėl nediskriminavimo principo pažeidimo. Ji skirtingai nevertino identiškų situacijų. Delegacijose dirbantys pareigūnai nėra tokioje pačioje padėtyje kaip būstinėje Briuselyje (Belgija) dirbantys pareigūnai. Būtent dėl šios priežasties Pareigūnų tarnybos nuostatų X priede įtvirtintos specialios nuostatos, taikomos trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams.
- 89 Ieškovai teigia, kad šie argumentai klaidingi.
- 90 Pirmiausia jie tvirtina, kad delegacijose dirbantys pareigūnai vertinami taip pat kaip būstinėje dirbantys pareigūnai, nors jų padėtis skiriasi.
- 91 EIVT ginčija šį argumentą.
- 92 Ieškovų argumentą reikia atmesti. Iš tikrųjų, kaip matyti iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 101a straipsnio, X priede nustatytos trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams taikomos specialios ir išimtinės nuostatos ir šiame priede nustatytos specialios tų pareigūnų gaunamoms mokymosi išmokoms taikomos taisyklės, kurios skiriasi nuo būstinėje dirbantiems pareigūnams taikomų taisyklių. X priedo 15 straipsnyje ne tik nustatyta, kad tų išmokų didžiausią ribą sudaro šešis kartus padidinta VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta mokymosi išmokos bazinė didžiausia riba, bet ir numatyta galimybė išimtiniais atvejais viršyti šią ribą. Todėl, priešingai, nei tvirtina ieškovai, delegacijoje dirbantys pareigūnai nevertinami taip pat kaip būstinėje dirbantys pareigūnai.
- 93 Antra, ieškovai tvirtina, kad, nors būstinėje dirbantys pareigūnai ir delegacijose dirbantys pareigūnai turi teisę į nemokamą vaikų mokymą, jie yra vertinami skirtingai, nes už delegacijose dirbančių pareigūnų vaikus mokamos mokymosi išmokos gali būti ribojamos.
- 94 EIVT ginčija šį argumentą.
- 95 Pirma, primintina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 92 punkte, delegacijose dirbantiems pareigūnams taikoma didesnė Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatyta riba nei būstinėje dirbantiems pareigūnams ir, antra, delegacijose dirbantiems pareigūnams taikoma riba išimtiniais atvejais gali būti viršyta, o būstinėje dirbantys pareigūnai tokios galimybės neturi. Todėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priede ieškovams nustatytas palankesnis nei būstinėje dirbantiems pareigūnams taikomas vertinimas.
- 96 Vis dėlto pateikdami šį argumentą ieškovai tvirtina ir tai, kad nevienodą vertinimą lemia ir aplinkybė, kad dėl Europos mokyklų ar gaunamų mokymosi išmokų būstinėje dirbančių pareigūnų vaikų nemokamai gauna tinkamą mokymo formą, o jų gautos mokymosi išmokos nesuteikia galimybės jų vaikams nemokamai gauti tinkamą mokymą Pekine.

- 97 Šiuo klausimu primintina, kad vienas iš Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsniu siekiamų tikslų yra tai, kad trečiosiose šalyse dirbantys pareigūnai nebūtų diskriminuojami, palyginti su būstinėje dirbančiais pareigūnais, kiek tai susiję su nemokamu jų vaikų mokymu (žr. šio sprendimo 68 punktą). Taigi, remiantis šio sprendimo 86 punkte nurodyta jurisprudencija, reikia išnagrinėti, ar atsižvelgiant į šį tikslą delegacijose dirbantys pareigūnai yra diskriminuojami, palyginti su būstinėje dirbančiais pareigūnais.
- 98 Pažymėtina, kad per teismo posėdį EIVT nurodė, jog Pekine buvo mokyklų, siūliusių tinkamą mokymą, dėl kurio būtų patirtos mažesnės mokymo išlaidos nei tos, kurias patyrė ieškovai. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nei 2015 m. gruodžio 17 d. elektroniniuose laiškuose, nei sprendimuose atmesti ieškovų skundus EIVT nesirėmė argumentu, kad tinkamas mokymas buvo prieinamas už sumą, lygią Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytai trečiosioms šalims taikomai ribai, padidintai 10 000 EUR, ar už mažesnę sumą.
- 99 Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad Pekine nėra mokyklos, galinčios pasiūlyti tinkamą ieškovų vaikų mokymą už 27 788,40 EUR sumą, t. y. lygią Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytai trečiosioms šalims taikomai ribai, padidintai 10 000 EUR, žinoma, ieškovai būtų vertinami skirtingai, palyginti su būstinėje dirbančiais pareigūnais, jei būtų nuspręsta, kad *de facto* padengiamos visos būstinėje dirbančių pareigūnų vaikų mokymo išlaidos. Vis dėlto skirtingas vertinimas yra diskriminacija tik tada, kai jis objektyviai nepateisinamas.
- 100 Šiuo klausimu primintina, kad, pirma, EIVT turi plačią diskreciją paskirstyti turimą neprivalomųjų išlaidų biudžetą. Kaip per teismo posėdį nurodė EIVT, tikslas, kurio ji siekė ribodama mokymosi išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, padidintą 10 000 EUR, kompensavimą, buvo kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymosi išlaidas galimam maksimaliam prašymus pateikusių pareigūnų skaičiui, atsižvelgdama į tokioms išlaidoms skirtą biudžeto ribą. Kadangi EIVT turi plačią diskreciją, šio tikslo pasirinkimo negalima ginčyti.
- 101 Antra, pažymėtina, kad ieškovai neginčijo biudžeto suvaržymų egzistavimo. Jie tik teigė, jog paskyrimų tarnyba nepakankamai atsižvelgė į tai, kad mokymo išlaidų kompensavimo ribojimas gali lemti kitas išlaidas, kaip antai kurso kartojimo, išsikraustymo, atvykimo, persikėlimo ir neįgalumo išlaidas.
- 102 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad iš esmės šiais argumentais ieškovai siekia ginčyti mokymosi išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, padidintą 10 000 EUR, kompensavimo ribojimo tinkamumą siekiamam tikslui taikyti šį kompensavimą galimam maksimaliam prašymus pateikusių pareigūnų skaičiui.
- 103 Kadangi EIVT turi plačią diskreciją šiuo klausimu, Bendrasis Teismas turi tik patikrinti, ar ieškovų argumentai įrodo, kad EIVT padarė akivaizdžią klaidą. Taip būtų tik tuo atveju, jeigu dėl ieškovų argumentų EIVT išvados taptų neįtikinamos.
- 104 Reikia konstatuoti, kad argumentas dėl išlaidų, kurias galėtų lemti galimas kurso kartojimas, išsikraustymas, atvykimas, persikėlimas ir negalia, yra visiškai nepaiškintas ir dėl jo netampa neįtikinama EIVT išvada, kad mokymosi išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimo ribojimas iki 10 000 EUR buvo tinkama priemonė jos turėtam ribotam biudžetui paskirstyti.
- 105 Taigi ieškovų pateikti argumentai neįrodo, kad galimas skirtingas vertinimas buvo objektyviai nepateisinamas.
- 106 Vadinas, reikia atmesti ir argumentą dėl ieškovų diskriminavimo, palyginti su būstinėje dirbančiais pareigūnais.

- 107 Trečia, tiek, kiek ieškovai teigia, kad jie diskriminuojami, palyginti su pareigūnais, dirbančiais Sąjungos delegacijose trečiosiose šalyse, kuriose Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytos trečiosioms šalims taikomos ribos, padidintos 10 000 EUR, pakanka tinkamo mokymo išlaidoms padengti, šiuos argumentus reikia atmesti ir daryti nuorodą į šio sprendimo 93–106 punktuose išdėstytus argumentus.
- 108 Ketvirta, dėl ieškovų argumento, susijusio su tuo, kad EIVT teikia pirmumą vaikų neturintiems pareigūnams, pakanka pažymėti, jog vaikų turintys pareigūnai nevertinami taip pat kaip vaikų neturintys pareigūnai. Iš tikrųjų Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnyje ir Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje numatyta galimybė skirti mokymosi išmoką tik išlaikomų vaikų turintiems pareigūnams.
- 109 Taigi nė vienas iš ieškovų pateiktų argumentų, susijusių su nediskriminavimo principo pažeidimu, neįrodo, kad atsižvelgiant į šį principą Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jiems suteikiama teisė į visišką mokymo išlaidų kompensavimą.

4) Dėl argumentų, susijusių su vaiko teisių, teisės į šeimos gyvenimą ir teisės į mokslą pažeidimu

- 110 Trečiojo ieškinio pagrindo trečioje dalyje ieškovai iš esmės teigė, kad, atsižvelgiant į vaiko teises, teisę į šeimos gyvenimą ir teisę į mokslą, Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis turėjo būti aiškinamas taip, kad jiems suteikiama teisė į visišką mokymo išlaidų kompensavimą.
- 111 Sprendimuose atmesti PO, PP ir PR skundus paskyrimų tarnyba atmetė kaltinimą dėl teisės į mokslą pažeidimo. Paskyrimų tarnyba nurodė, kad, pirma, Pagrindinių teisių chartijoje nėra nuostatos, įpareigojančios darbdavius kompensuoti savo darbuotojams visas dėl jų vaikų įrašymo į privačią mokyklą patirtas mokymo išlaidas, antra, Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnyje įtvirtinta teisė į mokslą nepažeista, nes šiuo straipsniu siekiama apsaugoti teisę nemokamai įgyti privalomąjį išsilavinimą valstybės narėse, o ne suteikiama teisė įgyti išsilavinimą privačiose mokyklose, kaip antai ieškovų pasirinktose mokyklose, ir, trečia, bet kuriuo atveju šios teisės ribojimas gali būti pateisinamas, remiantis Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsniu.
- 112 Ieškovai teigia, kad šie argumentai klaidingi.
- 113 Visų pirma jie tvirtina, kad, remiantis Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsniu, kiekvienas turi teisę į mokslą ir ši teisė apima galimybę įgyti nemokamą privalomąjį išsilavinimą. Apskritai Sąjungos šalyse mokslas yra privalomas vaikams nuo 6 iki 16 metų. Delegacijose dirbančių pareigūnų vaikai turi teisę į panašaus lygio išsilavinimą. Tačiau tam tikrose trečiosiose šalyse šį lygį suteikiančių mokyklų pasirinkimas ribotas. Taigi teisės į mokslą neturėtų riboti galimybė rinktis tik nemokamą mokslą valstybinėje mokykloje šiose trečiosiose šalyse. Taip būtų, jeigu, be kita ko, trečiosios šalies valstybinėse mokyklose nebūtų dėstoma nei gimtąja kalba, kuria kalba delegacijose dirbančių pareigūnų vaikai, nei anglų kalba, o tik šios šalies valstybine kalba.
- 114 EIVT ginčija šiuos argumentus.
- 115 Pirma, dėl Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnyje garantuojamos teisės į mokslą primintina, kad, žinoma, šio straipsnio 2 dalyje garantuojama galimybė nemokamai įgyti privalomąjį išsilavinimą.
- 116 Vis dėlto pirmausia, kaip matyti iš Su Pagrindinių teisių chartija susijusių išaiškinimų (OL C 303, 2007, p. 2), kuriems pagal šios Chartijos 52 straipsnio 7 dalį reikia skirti deramą dėmesį, Chartijos 14 straipsnyje nenustatyta, kad tokį išsilavinimą teikiančios privačios mokymo įstaigos turi būti nemokamos.

- 117 Toliau pažymėtina, kad iš Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnio 2 dalies negalima daryti išvados, kad trečiosios šalies teritorijoje Sąjunga turi užtikrinti nemokamą privalomąjį išsilavinimą, atitinkantį tą, kuris egzistuoja Sąjungos valstybėse narėse.
- 118 Beje, reikia konstatuoti, kad ieškovai netvirtino, jog jų vaikai neturėjo galimybės mokytis valstybinėse mokymo įstaigose Kinijoje.
- 119 Be to, dėl ieškovų argumentų, susijusių su tuo, kad delegacijose dirbančių darbuotojų vaikai turi teisę gauti tinkamą mokymo formą, primintina, jog reikia skirti Pagrindinių teisių chartijoje garantuojamas teises ir Pareigūnų tarnybos nuostatuose garantuojamas teises.
- 120 Pirma, dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtintų teisių pakanka priminti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis neturi būti aiškinamas taip, kad pagal jį EIVT įpareigojama neribotai kompensuoti visas Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas (žr. šio sprendimo 64–73 punktus).
- 121 Antra, kadangi ieškovų argumentai susiję su Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsniu, primintina, kad šiuo straipsniu kiekvienam asmeniui suteikiamos minimalios teisės ir kad šis straipsnis neapima pareigūnų vaikų teisės gauti tinkamą mokymo formą trečiojoje valstybėje.
- 122 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškovų argumentą, susijusį su Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnyje įtvirtintos teisės į mokslą ribojimu.
- 123 Antra, bet kuriuo atveju, net jeigu Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymosi išlaidų nevisiškas kompensavimas riboja Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnyje įtvirtintą teisę į mokslą, primintina, kad toks apribojimas gali būti pateisinamas, remiantis Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalimi. Iš tikrųjų tai būtų įstatyme nustatytas apribojimas, kuriuo siekiama Sąjungos bendrų interesų, t. y. kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas galimam maksimaliam prašymus pateikusių pareigūnų skaičiui, atsižvelgiant į tokioms išlaidoms skirtą biudžeto ribas (žr. šio sprendimo 100–105 punktus).
- 124 Todėl, priešingai, nei teigia ieškovai, dėl Pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnyje įtvirtintos teisės į mokslą Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis neturi būti aiškinamas taip, kad, remiantis šiuo straipsniu, dėl išimtinės padėties, kurioje jie buvo, EIVT turėjo kompensuoti visas jų patirtas mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 125 Antra, ieškovai tvirtino, kad, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnyje įtvirtintas vaiko teises, tos Chartijos 9 straipsnyje įtvirtintą teisę į šeimos gyvenimą ir tos Chartijos 33 straipsnyje užtikrinamą šeimos apsaugą, Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad dėl jų išimtinės padėties jie turi teisę į visišką Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimą. Išsikraustydami į Kiniją su savo šeima jie įgyvendino teisę į šeimos gyvenimą. Šiame kontekste jie tvirtina, kad pareigūnų paskyrimas į delegaciją nebūtinai yra jų pačių pasirinkimas. Pirma, tam tikri pareigūnai, kaip antai PO ir PP, paskirti į Kiniją dėl tarnybos poreikių. Be to, visas EIVT personalas periodiškai turi eiti pareigas Sąjungos delegacijose. Finansinė našta, kuri dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimo apribojimo būtų užkrauta tam tikriems pareigūnų šeimos ūkiams, pažeistų arba jų vaikų teises, arba jų teisę į šeimos gyvenimą, nes dėl šios naštos kiltų grėsmė, kad jų vaikai bus atskirti nuo į delegaciją paskirtų vieno iš tėvų, kad galėtų gauti tinkamą mokymą vienoje iš Sąjungos šalių.
- 126 EIVT ginčija šiuos argumentus.

- 127 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, pirma, ieškovų argumentai, kuriais siekiama įrodyti teisės į šeimos gyvenimą ir vaiko teisių ribojimą, grindžiami prielaida, kad pareigūnas prieš jo valią gali būti paskirtas į Sąjungos delegaciją trečiojoje šalyje, kurioje mokymo išlaidos viršija Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 128 Šiomis aplinkybėmis primintina, jog ieškovo nusprendė įsidarbinti EIVT, žinodami, kad jie periodiškai eis pareigas Sąjungos delegacijose (šiuo klausimu žr. Sprendimo 2010/427 6 straipsnio 10 dalies trečią sakinį).
- 129 Be to, reikia pažymėti, jog ieškovo neįrodė, kad prieš jų valią buvo paskirti į Sąjungos delegaciją Pekine (Kinija). Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad tam tikri ieškovo savo iniciatyva prašė būti paskirti į Sąjungos delegaciją Kinijoje. Dėl pareigūnų, kurie į Sąjungos delegaciją Kinijoje buvo paskirti dėl tarnybos poreikių, per teismo posėdį ieškovo patvirtino, kad jie nebuvo paskirti prieš jų valią. Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti ir tai, jog EIVT rašytiniuose dokumentuose ir per teismo posėdį nurodė, kad EIVT personalo nariai neskiriami į Sąjungos delegacijas trečiosiose šalyse prieš jų valią, ir jog ieškovo šio teiginio išsamiai neginčijo.
- 130 Šiame kontekste aplinkybė, kad ieškovams nebuvo kompensuotos visos Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančios mokymo išlaidos, negali būti laikoma jų vaikų teisių, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnį, teisės į šeimos gyvenimą, kaip tai suprantama pagal šios Chartijos 9 straipsnį, ar šios Chartijos 33 straipsnyje nustatytos teisės į šeimos apsaugą ribojimu.
- 131 Antra, bet kuriuo atveju primintina, jog galimas teisės į šeimos gyvenimą ribojimas, nulemtas to, kad dėl finansinės naštos, kurią lemia dalinis mokymo išlaidų darbo vietos valstybėje kompensavimas, vaikai negali vykti kartu su vienu iš tėvų, kol jis paskirtas į Sąjungos delegaciją trečiojoje valstybėje, gali būti pateisinamas, remiantis Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalimi (žr. šio sprendimo 123 punktą).
- 132 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškovų argumentus, susijusius su vaiko teisių, teisės į šeimos gyvenimą ir šeimos apsaugą ir teisės į mokslą pažeidimu.

5) Dėl argumentų, susijusių su proporcingumo principo pažeidimu

- 133 Ieškovo teigia, kad, apribodama mokymo išlaidų kompensavimą, nors jie buvo išimtinėje padėtyje, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, paskyrimų tarnyba atsižvelgė tik į tikslą sumažinti finansinį poveikį, kurį daro mokymo išlaidų kompensavimas. Dėl tokių veiksmų nepakankamai atsižvelgdama į jų teises ir interesus paskyrimų tarnyba pažeidė proporcingumo principą.
- 134 EIVT ginčija šiuos argumentus.
- 135 Šiomis aplinkybėmis pakanka priminti, kad į proporcingumo principą ir šiuo klausimu ieškovų pateiktus argumentus jau buvo atsižvelgta šio sprendimo 74–132 punktuose nagrinėjant ieškovų nurodytų teisių pažeidimą (žr. būtent šio sprendimo 100–105 punktus). Tačiau juos išnagrinėjus nebuvo nustatyta, kad dėl kompensuotų ne visų Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų paskyrimų tarnyba neproporcingai pakenkė ieškovų teisėms.
- 136 Taigi reikia atmesti ir argumentus, susijusius su proporcingumo principo pažeidimu.

137 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nuspręsti, kad nė vienas iš ieškovų nurodytų argumentų, susijusių su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio formuluote ir juo siekiamu tikslu, nediskriminavimo principu, teisinio saugumo principu, įgytų teisių ir teisėtų lūkesčių paisymo principu, gero administravimo principu, vaiko teisėmis, teise į šeimos gyvenimą ir teise į mokslą ar proporcingumo principu, neįrodo, kad dėl tokios padėties, kurioje buvo ieškovai, paskyrimų tarnyba jiems turėjo kompensuoti visas jų patirtas mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.

b) Dėl argumento, susijusio su Gairių nepaisymu

138 Sprendimuose atmesti PQ ir PR skundus paskyrimų tarnyba nurodė, kad laikėsi Gairių. Jose nustatyta, kad šios išlaidos kompensuojamos atsižvelgiant į „turimą biudžetą“.

139 Antrajame ieškinio pagrinde ieškovai tvirtina, kad šie argumentai klaidingi. Gairėse draudžiama riboti mokymo išlaidų kompensavimą, jeigu dėl vienintelės į trečiąją šalį paskirtų Sąjungos pareigūnų vaikams tinkamos mokymo formos patiriamos išlaidos viršija Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą. Jose nenustatyta riba, iki kurios kompensuojamos mokymo išlaidos, patirtos išimtiniais atvejais, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį.

140 EIVT ginčija šiuos argumentus.

141 Šiuos ieškovų argumentus reikia atmesti. Iš tikrųjų, pirma, pažymėtina, jog iš šioje byloje taikytinų Gairių aiškiai matyti, kad sprendimai dėl prašymų kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas buvo priimti atsižvelgiant į turimą biudžetą. Antra, reikia konstatuoti, kad Gairėse nenurodyta jokių aplinkybių, leidžiančių nuspręsti, kad paskyrimų tarnyba negalėjo atsižvelgti į biudžeto suvaržymus, jeigu dėl vienintelės Sąjungos pareigūnų vaikams tinkamos mokymo formos patirtos išlaidos viršijo Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.

142 Vadinasi, nė vienas iš ieškovų pateiktų argumentų neįrodo, kad dėl išimtinės padėties jie turėjo teisę į visišką mokymo išlaidų kompensavimą.

4. Dėl argumentų, susijusių su paskyrimų tarnybos taikytu Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimo ribojimu

143 Šio sprendimo 62–142 punktuose buvo išnagrinėti tik ieškovų argumentai, kuriais siekta įrodyti, kad, atsižvelgdama į jų išimtinę padėtį, paskyrimų tarnyba turėjo kompensuoti visas jų vaikų mokymo išlaidas. Tačiau trečiajame ieškinio pagrinde ieškovai pateikė ne tik šiuos argumentus, bet ir argumentus, kuriais siekiama ginčyti mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimo ribojimo tvarką, kurią paskyrimų tarnyba taikė ginčijamuose sprendimuose.

144 Sprendimuose atmesti skundus paskyrimų tarnyba, be kita ko, nurodė, kad jos taikytas Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų ribojimas nebuvo diskriminacinis. Kadangi mokymosi išmokos skiriamos už kiekvieną vaiką, jų ribojimas taip pat taikomas kiekvienam vaikui. Akivaizdu, kad toks metodas neklaidingas.

145 Ieškovai mano, jog paskyrimų tarnybos argumentai prieštarauja nediskriminavimo principui, Gairėms, vaiko teisėms, teisei į šeimos gyvenimą, teisei į mokslą ir proporcingumo principui.

146 EIVT ginčija šiuos argumentus.

- 147 Visų pirma ieškovai tvirtina, jog paskyrimų tarnybos taikytas Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimo ribojimas pažeidžia nediskriminavimo principą ir Gaires, nes paskyrimų tarnyba individualiai nenagrinėjo atitinkamų pareigūnų pateiktų prašymų kompensuoti.
- 148 Šį argumentą reikia atmesti. Iš tikrųjų, kaip matyti būtent iš sprendimų atmesti ieškovų skundus, paskyrimų tarnyba išnagrinėjo jų prašymus kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas, atsižvelgdama į jų individualią padėtį. Tik dėl tos aplinkybės, kad visų mokymo išlaidų, kurias ieškovai prašė kompensuoti, dydžiai viršijo Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą 10 000 EUR ribą, ieškovams skirtos identiško dydžio išmokos.
- 149 Antra, reikia išnagrinėti ieškovų argumentą, susijusį su tuo, kad paskyrimų tarnybos taikyta riba prieštarauja nediskriminavimo principui, nes ši tarnyba vienodai vertino šeimas, kurias sudaro tik vienas iš tėvų ir jo vaikai, ir daugiavaikes šeimas, palyginti su kitomis šeimomis, nors jų padėtis skiriasi.
- 150 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis nediskriminavimo principu, draudžiama vienodai vertinti skirtingas situacijas, nebent toks skirtingas vertinimas objektyviai pateisinamas, o skirtingas situacijas apibūdinančius elementus ir jų panašumą reikia apibrėžti ir įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos akto, kuriuo nagrinėjamas skirtumas nustatytas, paskirtį, tikslą ir srities, kuriai nagrinėjamas aktas priklauso, principus ir tikslus (žr. šio sprendimo 85 ir 86 punktus).
- 151 Ieškovai nenurodė, jog egzistuoja Pareigūnų tarnybos nuostatų tikslas, dėl kurio galima daryti išvadą, kad, kiek tai susiję su už vaikus skiriamų mokymosi išmokų dydžiu, paskyrimų tarnyba šeimų, kurias sudaro tik vienas iš tėvų ir jo vaikai, ir daugiavaikių šeimų padėtį turėjo vertinti kitaip nei kitų šeimų, o tai reikštų skirtingą vertinimą. Priešingai, pažymėtina, kad, pirma, iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalies matyti, jog mokymosi išmoka mokama už kiekvieną išlaikomą vaiką, ir, antra, Pareigūnų tarnybos nuostatuose Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė šių mokymosi išmokų ribojimą, t. y. didžiausią dydį. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, negalima nuspręsti, kad ribodama kiekvieno vaiko mokymo išlaidų, viršijančių Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, kompensavimą iki 10 000 EUR paskyrimų tarnyba vienodai vertino dvi skirtingas situacijas.
- 152 Taigi reikia atmesti ieškovų argumentą, kad paskyrimų tarnyba pažeidė nediskriminavimo principą, nes šeimas, kurias sudaro tik vienas iš tėvų ir jo vaikai, ir daugiavaikes šeimas vertino taip pat kaip kitas šeimas.
- 153 Trečia, dėl kitų su nediskriminavimo principo pažeidimu susijusių argumentų ir argumentų, susijusių su vaiko teisių, teisės į šeimos gyvenimą ir teisės į mokslą bei proporcingumo principo pažeidimu, darytina nuoroda į šio sprendimo 62–142 punktuose pateiktus argumentus. Be to, jeigu viena iš šių teisių būtų ribojama dėl Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimo ribojimo, reikėtų konstatuoti, kad ieškovai nepateikė jokių išsamių argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad atsižvelgiant į EIVT siekiamą tikslą, t. y. kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymosi išlaidas galimam maksimaliam prašymus pateikusių pareigūnų skaičiui atsižvelgiant į EIVT biudžeto suvaržymus, šis apribojimas buvo akivaizdžiai per didelis.
- 154 Vadinasi, reikia atmesti visus argumentus dėl paskyrimų tarnybos taikyto Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimo ribojimo.

5. Dėl argumentų, susijusių su tuo, kad ginčijami sprendimai turėjo būti grindžiami BĮN

- 155 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovai tvirtino, kad ginčijami sprendimai turėjo būti grindžiami BĮN, priimtomis pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą. Nustatyta, kad pagal tokią procedūrą konsultuojamasi su EIVT personalo komitetu, o Pareigūnų tarnybos nuostatų komitetas priima nuomonę.
- 156 EIVT ginčija šiuos argumentus.
- 157 Pirmiausia pažymėtina, kad 2014 m. vasario 3 d. Sprendimu HR DEC(2014) 02 EIVT nusprendė taikyti nuostatas, įtvirtintas 2013 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendime C(2013) 8971 *final* dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnyje nurodytų mokymosi išmokų skyrimo bendrųjų įgyvendinimo nuostatų, ir kad pirmasis sprendimas buvo priimtas remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio 1 dalyje nurodyta procedūra.
- 158 Vis dėlto pateikdami savo argumentus ieškovai ne ginčija EIVT priimtų Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio taikymo BĮN egzistavimą, o teigia, kad EIVT turėjo priimti BĮN dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, pagal kurią tai tarnybai išimtiniais atvejais leidžiama viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 159 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis jurisprudencija, pareiga priimti BĮN pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą egzistuoja, kai tai aiškiai nustatyta. Jeigu nėra aiškiai nustatyta, tokia pareiga kyla tik išimtiniais atvejais, t. y. kai Pareigūnų tarnybos nuostatai tokie neaiškūs ir netikslūs, kad jų neįmanoma taikyti nesavavaliaujant (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Vanhalewyn / EIVT*, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 29 ir 30 punktus).
- 160 Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti, ar yra aiški nuostata, kurioje įtvirtinta EIVT pareiga priimti BĮN, kai ji naudojasi Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje nurodytais įgaliojimais priimti sprendimus, t. y. įgaliojimais išimtiniais atvejais nuspręsti kompensuoti mokymo išlaidas, viršijančias Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą.
- 161 Pirma, pažymėtina, jog Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje tokios aiškos nuostatos nėra, jame tik nurodyti individualūs sprendimai, kuriuos EIVT turi priimti išimtiniais atvejais.
- 162 Antra, net jeigu Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio pirmas sakinyje, kuriame nurodyta, kad sąlygas, kuriomis pareigūnas turi teisę į mokymosi išmoką, nustato paskyrimų tarnyba, būtų susijęs su šio straipsnio antrame sakinyje nurodytais išimtiniais atvejais, kai paskyrimų tarnyba gali viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą, pažymėtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio pirmame sakinyje aiškiai nenurodyta, kad šios sąlygos nustatomos priimtose BĮN.
- 163 Trečia, reikia išnagrinėti, ar Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 1 straipsnio trečia pastraipa, kurioje nurodyta, kad „[BĮN] priimamos pagal [Pareigūnų] [t]arnybos nuostatų 110 straipsnį“, turi būti laikoma aiškia nuostata, pagal kurią reikalaujama priimti BĮN, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje nurodytų įgaliojimų priimti sprendimus naudojimusi.
- 164 Šiuo klausimu primintina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje nurodyti įgaliojimai priimti sprendimus siejami su išimtiniais atvejais. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo būtent 64–73 punktuose, naudodamasi šiais įgaliojimais priimti sprendimus paskyrimų tarnyba turi atsižvelgti į biudžeto suvaržymus, taikomus Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimui. Dėl šių suvaržymų ji turi atsižvelgti į visus EIVT personalo pateiktus prašymus kompensuoti tokias išlaidas, o jų sumos gali

įvairuoti dėl veiksmų, kurių ši tarnyba negali kontroliuoti, kaip antai valiutos keitimo kurso, ar tokių mokymo formų paklausos. Vadinasi, naudodamasi įgaliojimais priimti sprendimus EIVT turi turėti tam tikro lankstumo, leidžiančio atsižvelgti į visą prašomą kompensuoti sumą, turimą biudžetą ir suinteresuotųjų asmenų nurodytas išimties aplinkybes.

- 165 Atsižvelgiant į šiuos argumentus Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 1 straipsnio trečia pastraipa neturi būti aiškinama taip, kad EIVT įpareigota priimti BĮN, kai ji naudoja Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje nurodytais įgaliojimais priimti sprendimus.
- 166 Priešingai, nei nurodė ieškovai, ši išvada atitinka 2016 m. kovo 17 d. Sprendimą *Vanhalewyn/ EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 Iš tikrųjų argumentai, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas nusprendė, kad EIVT turėjo priimti BĮN, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 10 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, negali būti taikomi šių Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antram sakiniui.
- 168 Kaip matyti iš 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Vanhalewyn/ EIVT* (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 32 punkto, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatyta procedūra, Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo užtikrinti, kad kriterijai, taikomi siekiant nustatyti trečiąsias šalis, kuriose gyvenimo sąlygos gali būti pripažįstamos lygiavertėmis Sąjungoje įprastoms sąlygoms, būtų nustatomi abstrakčiai ir išvengiant bet kokios procedūros, kurios tikslas – nustatyti, ar konkrečiu atveju gyvenimo sąlygos šalyje yra lygiavertės. Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 10 straipsnio 1 dalies antra pastraipa susijusi su visuotinio taikymo sprendimu, taikomu visiems EIVT personalo nariams, paskirtiems į trečiąsias šalis. Be to, pažymėtina, kad, jeigu gyvenimo sąlygos trečiojoje šalyje nelygiavertės įprastoms gyvenimo sąlygoms Sąjungoje, į šią šalį paskirti EIVT personalo nariai turi teisę gauti išmoką dėl gyvenimo sąlygų.
- 169 Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 62–142 punktuose, net jeigu EIVT personalo narys yra išimtinėje padėtyje, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, pagal šią nuostatą nesuteikiama besąlyginės teisės į visišką Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančių mokymo išlaidų kompensavimą. Be to, šioje nuostatoje paskyrimų tarnybai suteikti įgaliojimai priimti sprendimus susiję ne su visuotinai taikomais sprendimais, o su individualaus taikymo sprendimais, kurie turi būti priimami išimtiniais atvejais, ir, kaip nurodyta šio sprendimo 164 punkte, naudodamasi šiais įgaliojimais, EIVT turi atsižvelgti į prašymus kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas pateikusių personalo narių individualią padėtį. Šiomis aplinkybėmis EIVT turi turėti tam tikro lankstumo, leidžiančio atsižvelgti į, pirma, kiekvieno prašymą kompensuoti Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas pateikusių EIVT personalo nario individualią padėtį ir, antra, tokių išlaidų kompensavimui nustatytus biudžeto suvaržymus.
- 170 Vadinasi, Bendrojo Teismo argumentas dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatytos procedūros, grindžiamas tuo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo užtikrinti, kad kriterijai, taikomi siekiant nustatyti trečiąsias šalis, kuriose gyvenimo sąlygos gali būti pripažįstamos lygiavertėmis Sąjungoje įprastoms sąlygoms, būtų nustatomi abstrakčiai ir išvengiant bet kokios procedūros, kurios tikslas – nustatyti, ar konkrečiu atveju gyvenimo sąlygos šalyje yra lygiavertės, todėl jie turi būti įtvirtinti BĮN, negali būti taikomas Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje EIVT suteiktiems įgaliojimams priimti sprendimus.
- 171 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nuspręsti, kad nėra aiškos nuostatos, kurioje būtų nustatyta pareiga priimti BĮN, taikomas Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje EIVT suteiktiems įgaliojimams priimti sprendimus.

- 172 Reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, jeigu nėra aiškos nuostatos, kurioje nustatyta pareiga priimti BĮN, tokia pareiga kyla tik išimtiniais atvejais, t. y. kai Pareigūnų tarnybos nuostatai tokie neaiškūs ir netikslūs, kad jų neįmanoma taikyti nesavavaliaujant (žr. šio sprendimo 159 punktą).
- 173 Taigi atsižvelgiant į paskyrimų tarnybos sprendimų viršyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose trečiosioms šalims taikomą ribą, priimamų remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antru sakiniu, išimtinį pobūdį ir į aplinkybę, kad paskyrimų tarnyba turi turėti tam tikro lakstumo taikydama šią nuostatą (žr. šio sprendimo 164 punktą), negalima nuspręsti, kad aplinkybės, jog šiame straipsnyje EIVT suteikta plati diskrecija, pakanka tam, kad būtų įrodyta, jog ši nuostata nepakankamai aiški ar tiksli, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 159 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 174 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad ieškovai nepateikė argumentų, įrodančių, kad, nesant BĮN, neįmanoma nesavavališkai taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antro sakinio. Iš tikrųjų, pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 62–154 punktų, reikia atmesti ieškovų argumentus, kuriais siekta įrodyti, kad EIVT padarė Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antro sakinio taikymo klaidą. Antra, reikia konstatuoti, kad šiuo klausimu ieškovai nepateikė kitų išsamių argumentų.
- 175 Galiausiai bet kuriuo atveju pažymėtina, kad, net jeigu EIVT būtų turėjusi pareigą priimti BĮN, atsižvelgiant į šio sprendimo 64–137 punktuose aptartus argumentus, tose BĮN ji nebūtų turėjusi įtvirtinti pareigos kompensuoti visas Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytą trečiosioms šalims taikomą ribą viršijančias mokymo išlaidas.
- 176 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti argumentus, pateiktus dėl to, kad EIVT turėjo priimti BĮN, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrame sakinyje nustatytais jos įgaliojimais priimti sprendimus.
- 177 Vadinas, reikia atmesti visus ieškovų argumentus. Todėl reikia atmesti prašymą panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninius laiškus ir prašymą panaikinti sprendimus atmesti ieškovų skundus ir nereikia priimti sprendimo dėl pastarojo prašymo priimtumo.

B. Dėl kitų prašymų panaikinti

- 178 Dėl kitų prašymų panaikinti vėlesnius nei 2015 m. gruodžio 17 d. elektroninius laiškus, mokymosi išmokos vertinimo lapelius ir darbo užmokesčio lapelius, kuriuose nurodytas gautų mokymosi išmokų dydis, pakanka pažymėti, kad grįsdami šiuos prašymus ieškovai rėmėsi tik ieškinio pagrindais, kurie jau išnagrinėti ir atmesti šio sprendimo 41–177 punktuose. Todėl reikia atmesti ir šiuos prašymus ir nereikia priimti sprendimo dėl jų priimtumo.
- 179 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinį.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 180 Ieškovai teigė, kad, jeigu ieškinys bus atmestas, iš jų neturėtų būti priteistos bylinėjimosi išlaidos, kurias EIVT patyrė dėl to, kad nusprendė pasinaudoti advokatų pagalba. Šis sprendimas jiems neturėtų padaryti žalos. Jeigu iš ieškovų būtų priteistos dėl EIVT nepriklausančios kontoros pagalbos patirtos bylinėjimosi ir kitos išlaidos, nors EIVT turi vidaus teisės tarnybą, tai būtų jų teisės kreiptis į teismą kliūtis.
- 181 EIVT ginčija šiuos argumentus.

- 182 Remiantis Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalimi, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 183 Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, iš jų turi būti priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EIVT pateiktus reikalavimus.
- 184 Kiek tai susiję su ieškovų prašymu iš jų nepriteisti bylinėjimosi išlaidų, kurias EIVT patyrė dėl to, kad nusprendė pasinaudoti advokatų pagalba, atsižvelgiant į tai, kad šis prašymas pateiktas dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, primintina, kad, jeigu suinteresuotoji šalis pateikia prašymą, Bendrasis Teismas sprendžia išlaidų atlyginimo klausimą, priimdamas nutartį pagal Procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2014 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-133/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:176, 104 punktą). Taigi šiame procese tokį prašymą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 185 Be to, jeigu toks prašymas būtų siejamas su Procedūros reglamento 135 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta, kad, kai to reikalauja teisingumas, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia tik dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų arba kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos, pakanka pažymėti, kad ieškovų nurodytos aplinkybės nepateisina šios nuostatos taikymo. Priešingai, iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Statuto 19 straipsnio pirmos pastraipos, Bendrajam Teismui taikomos remiantis to Statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, matyti, kad Sąjungos institucijos, kiek tai susiję su tuo, kaip jos pageidauja būti atstovaujamos ar kas joms padės Sąjungos teisme, gali savo nuožiūra nuspręsti pasinaudoti advokato pagalba.
- 186 Taigi reikia atmesti ieškovų prašymą iš jų nepriteisti bylinėjimosi išlaidų, kurias EIVT patyrė dėl to, kad nusprendė pasinaudoti advokatų pagalba.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. PO, PP, PQ ir PR padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jų priteisiamos Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Gratsias

Labucka

Dittrich

Paskelbta 2018 m. spalio 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.